Lieta Nr.142183411
Nr.1-1034-12/40

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2012.gada 15.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pujāte

piedaloties pieteicēja *N.M.* pilnvarotajai pārstāvei – zvērinātai advokātei Ivitai Beļai,

atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes pārstāvei *I.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *N.M.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes 2011.gada 1.aprīļa lēmuma Nr.2 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes (turpmāk – VRS) Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas galvenā inspektore 2011.gada 18.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.024326 par to, ka 2011.gada 18.februārī plkst.1.30 *N.M.* ar sniega motociklu tīši nelikumīgi šķērsoja Latvijas – Baltkrievijas Republikas valsts robežu ārpus noteiktajām robežšķērsošanas vietām Daugavpils novadā, Salienas pagasta teritorijā pie robežzīmes 307 (- 150 m) no Latvijas Republikas uz Baltkrievijas Republiku un atpakaļ, atgriežoties Latvijas Republikā. Valsts robežu *N.M.* šķērsojis vairākas reizes.

Protokolā konstatēts, ka tādējādi *N.M.* ir pārkāpis Latvijas Republikas valsts robežas likuma 9.pantu, 10.panta otro daļu un 14.pantu un izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 194.[1]panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar VRS Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas priekšnieka 2011.gada 18.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.824-404-AA024326 (turpmāk – sākotnējais lēmums) *N.M.* par LAPK 194.[1]panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu – valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu uzlikts naudas sods Ls 250 apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, *N.M.* to apstrīdēja VRS Daugavpils pārvaldes priekšniekam.

Ar VRS Daugavpils pārvaldes priekšnieka p.i. 2011.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.2 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet *N.M.* sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka *N.M.* administratīvais pārkāpums – tīša nelikumīga valsts robežas šķērsošana ārpus noteiktām valsts robežas šķērsošanas vietām – ir pierādīts ar administratīvā pārkāpuma protokolu, pēdu apskates lapu, valsts robežas pārkāpšanas shēmu, Baltkrievijas – Latvijas valsts robežas pārkāpuma vietas shēmu, sniega motocikla „Yamaha" un tā atstāto pārkāpuma pēdu foto tabulu, kā arī *V.J.*, *A.T.* un *M.B.* dienesta ziņojumiem. Lēmumā konstatēts, ka nav saskatāmi saprātīgi iemesli ziņu, kas nostiprinātas administratīvā pārkāpuma protokolā, amatpersonu dienesta ziņojumos un citos lietas materiālos, apšaubīšanai. Lēmumā

norādīts, ka priekšroka ir dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt, proti, administratīvā pārkāpuma protokolam, amatpersonu dienesta ziņojumiem, fotoattēliem, robežas pārkāpuma shēmām un pēdu apskates lapām.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *N.M.* (turpmāk arī pieteicējs) to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Administratīvā pārkāpuma lietā savāktie pierādījumi nedot pamatu atzīt pieteicēju par vainīgu LAPK 194.[1]panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma – valsts robežas nelikumīga šķērsošana – izdarīšanā. Turklāt neviens no pierādījumiem neliecina par to, ka pārkāpums izdarīts tīši.

[2.2] Lēmumā izklāstīti fakti ir pretrunīgi. Lietā nav neviena tieša pierādījuma tam faktam, ka konkrēti pieteicējs vadīja sniega motociklu *Yamaha RS Warrior*, nav arī sniega motocikla apsekošanas akta, kurā būtu konstatēts, ka tam ir silts dzinējs. Nav arī pierādīts fakts, ka tieši pieteicējs konkrētajā vietā un konkrētajā laikā izmantoja konkrēto sniega motociklu.

[2.3] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, netika nopratināta vai pieaicināta neviena cita persona, kura varētu sniegt liecības par to, ka 2011.gada 18.februārī plkst.1.30 pieteicējs atradās savās mājās. Pieteicēja sievas liecības ir nepareizi iztulkotas un „izrautas" no konteksta. Pieteicējs uzskata, ka viņa sievu vajadzēja nopratināt atkārtoti, lai viņa varētu sniegt konsekventas liecības.

[2.4] Lēmums ir pamatots ar pieņēmumiem (Lēmumā norādīts pamatojums – pieteicējs izskatījās nervozs; ņemot vērā uzvedību, personas reakciju), nevis ar konkrētiem faktiem. Ar VRS amatpersonām *V.J.* un *A.T.* pieteicējs nav pazīstams, līdz ar to minētās personas nevar izdarīt secinājumus par pieteicēja uzvedību un nervozitāti, un tie nav vērtējami kā pierādījums lietā.

[2.5] Lēmumā nav vērtēts pieteicēja materiālais stāvoklis, nav ņemti vērā pieteicēja paskaidrojumi par administratīvā pārkāpuma protokolu, tādējādi pārkāpjot LAPK 33. un 274.pantu.

Lēmumā konstatēts, ka tā kā pieteicējs ir iegādājies sniega motociklu, viņam ir pietiekoši daudz līdzekļu, lai naudas sodu noteiktu maksimālajā apmērā. Nav ņemti vērā pieteicēja brāļa iesniegtie dokumenti, kas apstiprina, ka sniega motocikla īpašnieks ir pieteicēja brālis un, ka pieteicējs ir tikai motocikla turētājs.

[3] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvalde (turpmāk arī atbildētāja) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem motīviem.

Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka Lēmums ir pamatots ar pieņēmumiem, nevis konkrētiem faktiem (sprieduma [2.4] punkts), atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka, pieņemot Lēmumu, iestāde ņēma vērā visus administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopumā, nevis tikai VRS amatpersonu 2011.gada 18.februāra dienesta ziņojumos norādīto.

Attiecībā uz pieteicēja argumentiem, kas minēti šī sprieduma [2.5] punktā, atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka iestāde ir ņēmusi vērā LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apsvērumus, tajā skaitā pieteicēja materiālo stāvokli, kā arī to, ka pieteicējs ir bezdarbnieks. Tāpat iestāde ņēma vērā arī to, ka administratīvās lietas materiālos ir pierādījumi tam, ka tieši pieteicēja īpašumā ir sniega motocikls Yamaha, kuru viņš ir iegādājies par 9000 eiro, kas raksturo pieteicēja materiālo stāvokli. Citu pierādījumu tam, ka pieteicējs ir tikai sniega motocikla turētājs, un ka motocikls pieder viņa brālim, administratīvās lietas materiālos nav. Nosakot administratīvā soda mēru, ir ņemts vērā tas, ka nepastāv LAPK 33.pantā minētie apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo

pārkāpumu, bet pastāv LAPK 34.panta pirmās daļas otrajā punktā minētais atbildību pastiprinošais apstāklis – administratīvo pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu, kā arī ņemti vērā pārkāpēja personības raksturojošie dati (agrāk bija administratīvi sodīts 11 reizes). Tāpat Lēmumā ir norādīti arī lietderības apsvērumi.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja pēc tajā norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka konkrētajā lietā ir ņemams vērā apstāklis, ka ar 2011.gada 27.decembra lēmumu ir izbeigts pret pieteicēju uzsāktais kriminālprocess par nelikumīgu tabakas izstrādājumu pārvietošanu (Krimināllikuma 221.panta pirmā daļa). Lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu secināts, ka kriminālprocesā nav ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu tam, ka tieši *N.M.* veica nelikumīgas darbības ar tabakas izstrādājumiem. Lēmumā norādīts, ka dotajā gadījumā netika noskaidrota persona, kas izdarīja pretlikumīgas darbības. Pieteicēja pārstāve norādīja, ka šis lēmums nav pārsūdzēts un ir stājies spēkā. Tāpat pieteicēja pārstāve norādīja, ka lietā nav konstatēts tiešs nodoms šķērsot robežu un nav konstatēts subjekts, kas šķērsoja robežu. Lietā nav salīdzināšanas tabulas, kurā fiksēts, ka konkrētais sniega motocikls atstāj tieši tādas pēdas un, ka tās sakrīt ar sniegā redzamajām.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka pieteicēja tiešu nodomu šķērsot robežu pierāda fakts, ka robeža ir šķērsota vairākas reizes.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā esošos materiālus, uzklausījusi administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet pieteikums ir noraidāms.

[7] Pieteicējs ir pārsūdzējis Lēmumu, ar kuru pieteicējam piemērots administratīvais sods – naudas sods Ls 250 apmērā par pārkāpumu atbildība par kuru paredzēta LAPK 194.[1]panta otrajā daļā.

LAPK 194.[1]panta otrā daļa noteic, ka par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem.

Latvijas Republikas valsts robežas likuma 9.pants noteic, ka, lai nodrošinātu valsts robežas neaizskaramību uz sauszemes, jūrā un gaisa telpā, kontrolētu valsts robežas šķērsošanu un neļautu personām nelikumīgi šķērsot ārējo robežu, kā arī pārvietot mantas un preces pāri ārējai robežai ārpus noteiktajām robežšķērsošanas vietām, nosaka valsts robežas režīmu. Valsts robežas režīms ietver: 1) kārtību, kādā personas šķērso valsts robežu, kā arī kārtību, kādā mantas un preces pārvieto pāri valsts robežai; 2) kārtību, kādā sauszemes transportlīdzekļi un dzelzceļa transports šķērso valsts robežu; 3) kārtību, kādā gaisa kuģi šķērso valsts robežu gaisa telpā; 4) kārtību, kādā kuģošanas līdzekļi šķērso valsts robežu, kā arī ienāk un uzturas teritoriālajā jūrā, iekšējos ūdeņos un ostās.

Šā likuma 10.panta otrā daļa noteic, ka personas ārējo sauszemes robežu šķērso, kā arī mantas un preces pārvieto pāri ārējai sauszemes robežai pa autoceļu (ja ārējā robeža ir noteikta pa upi, — tad pa pārceltuvi) vai dzelzceļu (izmantojot dzelzceļa transportu), uz kura ir izveidota robežšķērsošanas vieta, bet 14.pants noteic, ka personu uzturēšanās valsts robežas joslā ir aizliegta, izņemot šajā pantā minētos gadījumus.

Tādējādi, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības pēc minētās LAPK normas nepieciešams konstatēt, ka pieteicējs tīši nelikumīgi ir šķērsojis

valsts robežu, proti, minētās normas sastāvs prasa pierādīt personas tiešu nodomu nelikumīgi šķērsot valsts robežu.

[8] Tiesa no lietas materiāliem konstatē šādus pierādījumus.

[8.1] VRS Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas priekšnieka *V.J.* un VRS Daugavpils pārvaldes Silenes robežapsardzības nodaļas priekšnieka vietnieka *A.T.* 2011.gada 18.februāra dienesta ziņojumi, kuros norādīts, ka plkst.1.30 no Baltkrievijas robežsargiem saņemta informāciju par nelikumīgas valsts robežas šķērsošanas pazīmēm pie robežzīmes 307, konstatēti sniega motocikla pēdu nospiedumi, pēdu aptuvenais vecums – līdz vienai stundai, kas ved pāri valsts robežai no Latvijas uz Baltkrieviju, iedziļinās Baltkrievijas Republikā apmēram 1,5 km un atgriežas atpakaļ Latvijā. Uzsākot pārkāpēja vajāšanu pēc notikuma vietā atstātajām pēdām, tika konstatēts, ka tās ieved privātmājas pagalmā, kur dzīvo *N.M.* Pagalmā esošajā garāžā tika konstatēts sniega motocikls Yamaha bez numuru zīmēm, aizlīmētiem aizmugurējiem gaismas lukturiem un atstarojošiem elementiem. Motociklam konstatēts karsts dzinējs. Mājās atradās *N.M.*, viņa sieva *J.M.* un mazgadīgie bērni. Uz jautājumiem par sniega motocikla īpašnieku un par to, kas motociklu varēja vadīt, pieteicējs aizbildinājās, ka ir gulējis un neko nav dzirdējis. Uz jautājumu, kāpēc sniega motociklam ir karsts dzinējs, viņš atbildēja, ka ar to varēja braukt jebkurš. Pieteicējs paskaidroja, ka viņš ar motociklu nav braucis un valsts robežu nav šķērsojis. Uz citiem uzdotiem jautājumiem pieteicējs atbildēja izvairīgi un divējādi, mēģinot slēpt seju un nodurot galvu uz leju. Vēlāk sarunas laikā pieteicējs atzinās, ka sniega motociklu viņš nopirka pa 9000 eiro, un tas atvests no Vācijas un pieder viņam (*lietas 23.-25.lapa*).

[8.2] Dienesta ziņojumā sniegto informāciju *A.T.* apstiprināja tiesas sēdē kā liecinieks. Papildus norādīja, ka sniega motociklam tika konstatētas radzes, taču saskaņā ar pieejamo informāciju šāda modeļa sniega motocikliem radžu nav, bet tās ir iespējams uzstādīt. Radžu izkārtojums uz ledus un uz gumijas lentas ir identisks. Fotoattēlā Nr.8 radžu pēdas redzamas kā punktiņi (*lietas 35.lapa*). Tika secināts, ka radzes ir uzstādītas, lai velkot kādu priekšmetu, īpaši pa apledojušu ceļu, nebūtu sānslīžu. No Baltkrievijas robežsargiem, kad notika pēdu pieņemšanas – nodošanas procedūra, tika saņemta informācija, ka Latvijas un Baltkrievijas pusē atstāto sniega motocikla pēdu nospiedumi ir identiski. Tāpat Baltkrievijas robežsargi informēja, ka viņi redzēja kā sniega motocikls virzās no Baltkrievijas uz Latvijas teritoriju. Baltkrievijas robežsargi redzēja pabraucam sniega motociklu, kam aizmugurē bija virve ar kasti un nebija redzams numurs, atstarojošie elementi, bija izslēgtas gaismas. Tās bija vienīgās sniega motocikla pēdas un, spriežot pēc pēdām, tās tur bija atstātas aptuveni pirms pusstundas. Pēc VRS rīcībā esošās informācijas apkaimē, kur dzīvo pieteicējs, nevienam citam sniega motocikla nebija. Sniega motocikli bija vienīgi VRS, taču katram sniega motocikla modelim atšķiras slēpes un gumijas lentas platumi, līdz ar to arī atstāto pēdu platumi. VRS sniega motociklam gumijas lenta ir platāka nekā tā, kas tika konstatēta šajā pārkāpumā.

Garāžas durvis nebija līdz galam aiztaisītas, līdz ar to tur varēja saskatīt kaut kādu transportlīdzeklis. Bija arī redzams, ka konstatētās pēdas iestiepjas garāžā.

Sniega motociklam bija piestiprināta vieglās automašīnas piekabes stiprinājuma ierīce, kas redzama fotoattēlā Nr.2 (*lietas 32.lapa*), kas liecina par to, ka sniega motocikls bija domāts, lai vilktu kādu smagu priekšmetu. Garāžā blakus sniega motociklam bija novietotas virves.

[8.3] Pēdu apskates lapa, kurā fiksētas sniega motocikla pēdas divu kilometru garumā no Latvijas Republikas uz Baltkrievijas Republiku un atpakaļ. Pēdu atklāšanas datums – 2011.gada 18.februāris plkst.1.00, pēdu ilgums – 30

minūtes, pēdu attēlu kvalitāte – skaidra, pēdas dziļums – 200 mm, pēdas platums 120 cm (*lietas 26.lapa*).

[8.4] Baltkrievijas – Latvijas valsts robežas pārkāpuma vietas shēma, kurā fiksēts valsts robežas šķērsošanas fakts starp robežzīmēm Nr.306 un Nr.307 (*lietas 27.lapa*).

[8.5] Valsts robežas pārkāpšanas shēma, kurā fiksētas sniega motocikla pēdas starp robežzīmēm Nr.306 un Nr.307 (*lietas 28.lapa*).

[8.6] Sniega motocikla Yamaha un tā atstāto pārkāpuma pēdu fototabula (*lietas 32.-37.lapa*).

[8.7] VRS Daugavpils pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta galvenās inspektores (izmeklēšanas darbā) *M.B.* 2011.gada 31.marta ziņojums VRS Daugavpils pārvaldes priekšniekam, kurā norādīts, ka kriminālprocesa Nr.11824000211 ietvaros, kas uzsākts pēc Krimināllikuma 221.panta otrās daļas, 2011.gada 18.februārī *M.B.* nopratināja kā liecinieci pieteicēja sievu *J.M.*, kura liecināja, ka no mājām viņas vīrs aizgāja kaut kad pa dienu 2011.gada 17.februārī. Naktī no 2011.gada 17.februāra uz 18.februāri mājās pieteicēja nebija, mājās pieteicējs ienāca rīta pusē, bet tad uzreiz aizgāja (*lietas 38.lapa*).

[8.8] Pieteicēja 2011.gada 18.februāra paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2011.gada 18.februārī viņš nakšņoja mājās un Latvijas – Baltkrievijas robežu nav šķērsojis (*lietas 29.lapa*).

[8.9] 2011.gada 18.februāra administratīvā pārkāpuma protokols AA Nr.024326 (*lietas 30.lapa*).

[8.10] 2010.gada 28.decembra pirkuma līgums, no kura konstatējams, ka *V.K.* ir pārdevis *I.K.* sniega motociklu Yamaha RS Warrio*r*, darījuma summa – Ls 3000. Līguma 2.2.punktā noteikts, ka pārdevējs (*V.K.*) apņemas nodot preci (sniega motociklu Yamaha RS Warrior) pircēja (*I.K.*) pārstāvim *N.M.* (*lietas 44.-45.lapa*).

[8.11] Liecinieces *J.M.* liecības. Tiesas sēdē *J.M.* liecināja, ka pēdējo reizi pieteicēju viņa redzēja vakarā ap plkst.22.00, kad ar bērnu gāja gulēt. Pieteicējs gulēja citā istabā. Pēc tam viņa pieteicēju redzēja jau ap plkst.3.00 naktī, kad ieradās robežsargi. Bērns naktī gulēja slikti, bieži modās, no plkst.22.00 līdz plkst.3.00 nekādus aizdomīgus trokšņus nedzirdēju. Garāža no *J.M.* istabas logiem atrodas aptuveni 5 metru attālumā. Par sniega motociklu *J.M.* neko nezina. Uz garāžu viņa neiet. Viņai nav zināms, vai pieteicējs ar sniega motociklu kaut kad bija braucis. *J.M.* nebija radušies jautājumi par sniega motociklu un to, no kurienes pieteicējs to dabūja. Pieteicējs bija teicis, ka tas ir brāļa motocikls.

Izmeklētājai *J.M.* stāstīja par to, cikos pieteicējs atnāca un cikos aizgāja no mājām.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka protokolā norādītajā vietā un laikā ar sniega motociklu vairākas reizes ir šķērsota Latvijas – Baltkrievijas Republikas valsts robeža ārpus noteiktajām robežšķērsošanas vietām Daugavpils novadā, Salienas pagasta teritorijā pie robežzīmes 307. Lietā ir strīds par to, vai protokolā norādītajā vietā un laikā Latvijas – Baltkrievijas Republikas valsts robežu ārpus noteiktajām robežšķērsošanas vietām Daugavpils novadā, Salienas pagasta teritorijā pie robežzīmes 307 ar sniega motociklu šķērsoja pieteicējs, un vai pieteicējam bija tiešs nodoms nelikumīgi šķērsot valsts robežu.

[10] Novērtējot [8] konstatētos pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 194.[1]pantā.

[10.1] Valsts robežas pārkāpšanas shēmā, Baltkrievijas - Latvijas valsts robežas pārkāpuma vietas shēmā ir atspoguļotas sniega motocikla konstatētas pēdas

no Latvijas Republikas uz Baltkrievijas Republiku un atpakaļ pie robežzīmes Nr.307. Par to lietā strīda nav. Atbilstoši VRS amatpersonu *V.J.* un *A.T.* dienesta ziņojumos norādītajam, uzsākot pārkāpēja vajāšanu pēc notikuma vietā atstātajām pēdām, tika konstatēts, ka tās ieved privātmājas pagalmā, kur dzīvo pieteicējs, un garāžā tika konstatēts sniega motocikls Yamaha ar karstu dzinēju, bez numura zīmēm, aizlīmētiem aizmugurējiem gaismas lukturiem un atstarojošiem elementiem.

No lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka sniega motocikls ir aprīkots ar radzēm, savukārt no sniega motocikla atstāto pēdu fotogrāfijām redzams, ka ir radžu atstātas pēdas.

Tiesai nav pamata apšaubīt VRS amatpersonas liecības, ka VRS ir laba sadarbība ar apkārtējiem iedzīvotājiem un pēc viņu rīcībā esošās informācijas tuvākajā apkaimē, kur dzīvo pieteicējs, neviena cita sniega motocikla nav. Tāpat no fotogrāfijām ir redzams, ka sniega motociklam ir aizklāti aizmugurējie lukturi un ir piestiprināta vieglās automašīnas piekabes stiprinājuma ierīce, blakus sniega motociklam atrodas virves, kas apstiprina VRS amatpersonu dienesta ziņojumos norādītos apstākļus, ka tādējādi sniega motocikls bija pielāgots kravu vilkšanai un liecinieka *A.T.* liecības, ka Baltkrievijas Republikas robežsargi ir redzējuši braucam sniega motociklu, kam aizmugurē bija virvē piesieta kaste. Tiesai nerodas pamatotas šaubas par VRS amatpersonu ziņojumos norādītā un tiesas sēdē sniegto liecību patiesumu, jo tās apstiprinās ar pārējiem pierādījumiem lietā. No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt VRS amatpersonu objektivitāti vai arī norādītu uz ieinteresētību sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par neesošiem faktiem.

Savukārt pieteicēja paskaidrojumus, ka viņš nezina, kas naktī varēja braukt ar viņa garāžā atrodošos sniega motociklu, tiesa vērtē kritiski, jo tie neapstiprinās ar lietā esošiem pierādījumiem. Turklāt pieteicēja sieva liecināja, ka nekādus trokšņus naktī nav dzirdējusi, neskatoties uz to, ka slikti gulēja un garāža atrodas 5 metru attālumā no istabas, kurā lieciniece gulēja, logiem. Turklāt pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka svešam piekļūt sniega motociklam un to aizdzīt ir sarežģīti. Atbilstoši pieteicēja sievas liecībām, pieteicēju viņa redzēja vakarā plkst.22.00, kad ar bērnu gāja gulēt, ka pieteicējs vienā istabā ar viņu negulēja. Atbilstoši *M.B.* ziņojumā norādītajam, *J.M.* liecināja, ka naktī no 17. uz 18.februāri pieteicējs mājās nav bijis, ienācis mājās tikai rīta pusē, bet tad uzreiz aizgājis. No [8] punktā norādītajiem pierādījumiem un šajā punktā minētā izriet, ka naktī no 17. uz 18.februāri ar sniega motociklu brauca pieteicējs un valsts robežas režīma pārkāpumu – nelikumīgu robežas šķērsošanu pieļāva tieši pieteicējs.

[10.2] Taču, kā tiesa norādīja iepriekš, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 194.[1]panta otrās daļas, nepieciešams konstatēt pieteicēja tiešu nodomu nelikumīgi šķērsot valsts robežu.

Tiesas ieskatā pieteicēja nodomu tīši nelikumīgi šķērsot valsts robežu pierāda tas, ka pirms tam ir veiktas darbības, kas vērstas uz to, lai atvieglotu pārkāpuma izdarīšanu, proti, sniega motociklam ir aizlīmēti aizmugurējie gaismas lukturi un atstarojošie elementi, atvienoti vadi, lai nedegtu tuvās gaismas, kā arī ir piestiprināts vieglās automašīnas piekabes stiprinājums. Minētās darbības liecina, ka sniega motocikls ir ticis aprīkots un pielāgots tā, lai, pirmkārt, nepamanīts (nespīdētu gaismas) varētu braukt, otrkārt, vilkt kravu. Treškārt, par tīšu nodomu liecina arī tas, ka robeža šķērsota vairākas reizes, ka pēc nelikumīgas valsts robežas šķērsošanas 12-15 km garumā ir slēpts pārvietošanās virziens.

Ievērojot šajā punktā minēto, tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja iebildumu, ka konkrētajā lietā nav ņemts vērā un izvērtēts pietiekošs pierādījumu klāsts, bet savāktie pierādījumi nedod pamatu atzīt pieteicēju par vainīgu

inkriminētajā pārkāpumā. Pieteicējs pamatoti norāda, ka lietā nav neviena tieša pierādījuma viņa vainai, taču, vērtējot lietā iegūtos pierādījumus (sprieduma [8]punkts) to kopumā, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina ir pierādīta.

Izskatāmajā gadījumā lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[11] LAPK 194.[1]panta otrās daļas sankcija ir naudas sods no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 250 apmērā.

Atbildētāja pieteicējam ir noteikusi maksimālo sankcijā paredzēto administratīvo sodu, ko paredzējis likumdevējs par konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, Ls 250 apmērā. Atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Lēmumā atsevišķi ir atrunāti atbildētājas izdarītie lietderības apsvērumi. Tiesas ieskatā atbildētājas norādītie lietderības apsvērumi atspoguļo un novērtē konkrēto gadījumu, no tiem var secināt, kādā mērā tie ietekmējuši pieteicēja atbildības apmēru. Pie šādiem apstākļiem tiesa nesaskata pamatu pieteicējam piemērotā soda mēru grozīšanai sankcijas ietvaros.

[12] Ievērojot spriedumā minētos apsvērumus, tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks un nav atceļams, savukārt pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes 2011.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.2, bet *N.M.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 15.jūnijā.

Tiesnese S.Pujāte